

БЮЛЕТЕНЬ

Головної Команди Української Національної Гвардії

Вересень

Ч. 11

1951

Новий етап Краєвої Команди УНГ в Німеччині

(З нагоди З'їзду УНГ в Німеччині)

Було багато людей які думали, що в наслідок масового виїзду нашої еміграції з Німеччини в цілий світ, Німеччину пора рахувати українцям „голим полем“. Тут вже нема з ким будь-що робити. Тимчасом І-й З'їзд Краєвої Команди УНГ в Мюнхені 19.8.1951 р. показав наочно, що справа стоїть інакше. В Німеччині ще залишилось дуже багато наших людей і Німеччина, як країна, що доля розділила її на дві окупації, сьогодні являється першим форпостом експансії Сходу на Захід і навпаки.

В Німеччині схрещуються всі шляхи світової політики, за душу німецького народу провадиться запекла боротьба двох світів, а німецька земля зробилася наче Україна, між першою і другою світовими війнами, ареною великого історичного змагу за панування над світом. Переможений німецький народ спокійно до всього приглядається і з усіх подій робить свої холодні висновки та в першу чергу гігантними темпами відбудовує свою зруйновану війною економіку. В Західній Німеччині наче гриби після дощу виростають серед тотальних румовищ нові величаві будови, а в Східній, під окупацією російського більшевизму, так само виростають... монументи Сталіна.

Сталін зганяє до пів мільона німецького комсомолу (ФДІ) в Берлін на восьмигодинні військові паради „за мир“ з піднесенням вгору комуністичним „кулаком“ та цілим лісом вождів комунізму від Тихого Океану до Балтики. Натомість демократія... годує той комсомол своїм хлібом.

Хто переможе? Ось питання, на яке ніхто не може дати відповіді.

Ми також не знаємо хто переможе. Але ми знаємо, що до комуністів ніяк не підходить заповіт Христа, який каже платити за камінь хлібом. Комуністи розуміють тільки камінь і то просто в лоб. Контра комсомолу мусить організуватися в сильні організації молоді цілого світу. А цього, на жаль, ми ще не бачимо.

На фоні всіх світових подій, що їх нас-

лідки ми тепер безпосередньо відчуваємо в Німеччині, Краєва Команда УНГ в цій країні має особливо важливе завдання. Це перший форпост еміграційної української демократії, найближчий до рідної землі. Через Німеччину веде наша дорога на рідну землю і навпаки, через Німеччину веде дорога живого контакту України з еміграцією. Без цього обосторожного контакту взагалі неможлива ніяка національна політика та визвольна боротьба України.

Україна перебуває в постійному універсальному резистансі проти окупанта. Цей резистанс мусить мати директиви Державного Центру на еміграції. Натомість Державний Центр і ціла еміграція мусять дихати одним духом з цілою своєю нацією. Мусить бути безперервна, точна і чесна, а не спекулятивна, інформація еміграції про всі події на рідній землі. В протилежному разі еміграція буде зовсім фізично і духово відірвана від рідного пня і засохне на чужині, як відрубана вітка.

УНГ, як молода військово-революційна організація, являється однією з тих формацій, що поставили собі завдання виконувати найпочесніші функції, між іншим також і зв'язкового органу, між Україною та Державним Центром на еміграції. З цих причин на Краєву Команду УНГ в Німеччині наложені особливо відповідальні функції. Головна Команда УНГ переконана, що нова Краєва Команда в Німеччині виконає всі свої завдання з честю, як цього вимагають ідеологічно-моральні основи та всі наші лицарські закони.

Бажаємо нашій краєвій організації якнайкращих успіхів. З Богом вперед до перемоги!

Від Видавництва

З появою журналу «Меч і Воля» наш Бюлетень переходить знову тільки на внутрішню службу для членів УНГ. З цим числом він перестає виходити для ширшого читача, а замість нього, починаючи з цього місяця, виходить для ширшого читача журнал «Меч і Воля».

РЕЗОЛЮЦІЇ

I-го З'їзду Краєвої Команди Української Національної Гвардії
в Німеччині, 19. серпня 1951 року

I-ий З'їзд Краєвої Команди УНГ в Західній Німеччині по одноденних парадах 19.8.1951 року в Мюнхені та заслуханні:

1. »Сучасна міжнародна політична ситуація і наші завдання«, коротка характеристика міжнародної політики ред. Миколи Мівицького;
2. »Коротка історія УНГ«, доповідь полк. Івана Ковалю;
3. »Збройна боротьба України«, доповідь от. Тараса Бульби-Боровця, а також по переведенні широкої дискусії по доповідях і виступах учасників З'їзду, одногосно схвалила наступні резолюції:

I. ВНУТРІШНІ ПИТАННЯ УНГ

1. Привітати постанову Головної Команди УНГ від 8.1.51 р. і 26.5.51 р., про відвантаження апарату Головної Команди роботою в периферійних Командах Німеччини і покликати до життя нову організаційну одиницю — Краєву Команду УНГ в Німеччині. З'їзд обрав керівні органи Краєвої Команди УНГ в Німеччині, намітив шлях дальшої роботи Краєвої Команди і доручає їй вести цю роботу згідно Статуту УНГ та директив і наказів Головної Команди.

2. Нова Краєва Команда УНГ в Німеччині приймає всі постанови II-го Конгресу УНГ та його резолюції, як свої ухвали, що зобов'язують Національну Гвардію в цілому світі до наступного Конгресу УНГ.

3. З'їзд стверджує, що переселенча акція українців з Німеччини майже закінчена і що після того значна частина людей ще залишається в Німеччині. Ставиться в обов'язок Краєвій Команді розвинути якнайактивнішу діяльність серед цих людей, щоб вони були організовані і завтра готові до боротьби за волю України, не шкодуючи найбільших жертв і коли зажадає Батьківщина, були готові віддати за неї своє життя. Німеччина сьогодні, це невральгічний пункт світової політики. Робота УНГ в цій країні має особливо важливе значення для визвольних змагань України.

II. ЗАГАЛЬНО-НАЦІОНАЛЬНІ ПИТАННЯ

1. З'їзд закликає всю українську еміграцію в цілому світі не забувати того факту, що наша Батьківщина залишилася в неволі російсько-комуністичної деспотії. Ми на волі, а всі наші рідні стікають кров'ю. Україна завтра запитає кожного емігранта, що він робив у вільному світі? Байдужість до трагічної долі свого народу, це те саме, що національна зрада.

2. З'їзд закликає всю українську еміграцію до більшої громадської активності та монолітного об'єднання всіх організацій навколо легітимного демократичного Уряду України і Національної Ради. Країна пора, щоб вся українська еміграція перейшла на державні методи дії. З'їзд закликає всіх патріотів України далі реалізувати »Позичку Визволення України«, що її розписав наш законний Уряд. Воля України спочиває в руках самого українського народу та його патріотичної еміграції. Нам ніхто чужий не дасть ніякої допомоги, коли ми самі не проявимо максимальної активності на всіх фронтах.

3. З'їзд рішуче осуджує всі акти української фашистсько-тоталітарної диверсії проти української демократії та проти Державного Центру України на екзилі. Це ворожа агентура на компромітацію української нації в »профашистських тенденціях«. Україна може осягнути свою суверенність тільки тоді, коли вся нація буде одностайно та якнайактивніше вести свою боротьбу і коли до цієї боротьби буде приязне ставлення широкого цивілізованого світу. Сучасна Україна вже понад 35 років бореться за ідеали демократії. Широкий світ також демократичний. Всяке втручання антидемократичних елементів до української національної політики, це причина для підозрілого ставлення світової демократії до України. З'їзд закликає всю українську політичну еміграцію цю фальшиву опінію про Україну всюди спростовувати.

III. МІЖНАРОДНІ ПИТАННЯ

1. З'їзд вважає, що комунізм не являється непереможливою силою. Він буде переможений, як всі його попередники, різні деспотії. Вся сила комунізму в широкому засягові його демагогічних паролів та добрій організованості і безоглядній тактиці дії. Комунізм давно перестав бути проблемою тільки поневолених ним націй. Це нова політично-мілітарна потуга, яка загрожує знищенням цілої сучасної світової цивілізації. Комунізм буде переможений тільки тоді, коли проти нього одночасно активно виступить вільний і поневолений ним світ. Планомірне об'єднання зовнішніх та внутрішніх сил проти комунізму зредукують жертви обох сторін до мінімуму.

2. З'їзд стверджує досі неотоване пошквалення російської антикомуністичної еміграції. Ця активізація проводиться за фінансовою допомогою головним чином американських допомогівих комітетів та фондаций. Ці комітети перебувають під впливом росіяв, що стоять на платформі неподільності російської імперії. Вільна Америка стає захисником найреакційнішої в світі російської імперії. Цим ті комітети компромітують Америку в очах всіх інших націй Європи та Азії. Російським колонізаторам нічого не допоможуть американські долари. Хай вони висувують нові прогресивні ідеали. УНГ ніде не буде співпрацювати з росіянами доти, доки вони не відмовляться від московського імперіалізму всіх колорів і форм. Пісня про нову »демократичну федерацію народів Росії«, це вже перестарілий анахронізм. Сталін дав на папері всім республікам »повну суверенність«. Перше суверенність окремих держав, а потім може бути мова про нові федерації. УНГ стоїть за федерацію України в З'єднаних Державах Європи.

3. З'їзд закликає всю українську еміграцію демаскувати всюди носіїв »ідеї« російського імперіалізму, як ворогів світової демократії та об'єктивних союзників Сталіна. Вони своєю реакційною програмою ізолювалися від всіх поневолених большевизмом народів і розбивають єдиний антикомуністичний фронт.

IV. ВІЙСЬКОВІ ПИТАННЯ

1. З'їзд стверджує дуже сумний факт, що українська еміграція недостатньо оцінює військовий сектор національної підготовки до боротьби проти окупанта нашої Батьківщини. В боротьбі за щоденний хліб навіть молоді люди забувають про меч, як головний фактор визвольної боротьби. Плекання військових традицій та лицарських прикмет, це основа основ кожної національної спільноти. Світові події явно ведуть до третьої світової війни. Ця війна буде вирішувати бути, або не бути не тільки нашій державі, але й цілій нації. Перемога комунізму, це остаточна духовна та фізична смерть нашого народу.

2. З'їзд закликає всю українську еміграцію, а особливо нашу »молодь, пам'ятати заповіт великого лідера української демократії Симона Петлюри: ...»не забуваймо про меч«. Головна Команда УНГ видає військові лекції та іншу літературу. Інші комбатантські організації також видають різні публікації на військовій темі. З'їзд закликає всю молодь всюди організувати або місцеві Команди УНГ, або інші організації чи звичайні гуртки і спільними силами студіювати військову літературу, щоб завтра всі ми були готові до великих подій.

3. Особливо З'їзд звертається з палким привітом і закликом до всіх наших братів-революціонерів з демократичного резистансу на Україні. Вас там небагато, але Ваше діло величаве і святе. Ви авангард збройних сил і визвольний змагаль України. На вас звернені очі всієї України і цілого світу. Ваше завдання Вам відоме. Тримайте гордо прапор суверенної і народоправної України. Великі події, в яких ми будемо разом з Вами, вже близько.

4. Українська Національна Гвардія є організацією військовою і революційно-демократичною, вона непохитно стоїть на платформі Української Народної Республіки і визнає створену демократичним порозумінням політичних партій Національну Раду своїм верховним політичним ор-

ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УНГ

Після закінчення З'їзду Краєвої Команди в Мюнхені о год. 18 19.8.1951 р. відбулася пресова конференція, в якій взяло участь 12 чужинецьких журналістів, між ними представники: «Асошіейтед Прес», «Юнайтед Прес», «Ройтер», ДПА та ряд журналістів від окремих часописів, як «Носе Цайтунг», «Мюнхенер Меркур» та інші.

Ще поки почалася пресова конференція, журналісти з цікавістю приглядалися учасникам з'їзду, що саме покидали кімнату нарад.

В пресовій конференції з українського боку взяли участь — от. Т. Бульба-Боровець, полк. Ів. Коваль та ред. Микола Лівницький, а також ряд українських військових, політичних і громадських діячів та журналістів, як наприклад генерал Палій-Нейло, В. Доленко, ред. П. Котович від «Українських Вістей», ред. Г. Которович від «Неділі», білоруський гість майор Л. Галубович та інші. Організатором і перекладачем конференції був редактор Генадій Которович.

Отаман Тарас Бульба-Боровець привітав чужинних гостей, розповів коротенько історію постання Української Національної Гвардії. (Ця інформація, зрештою, була віддрукована в німецькій мові і роздана учасникам конференції.) Потім от. Бульба просив дати йому питання.

Зав'язалась дуже жвава розмова між чужинними журналістами і командантом УНГ — чи правда, що на Україні пів мільйона людей зі зброєю в руках борються проти більшевизму? — питає один журналіст.

— Ні, це неправда. Був час, під час другої світової війни, коли Українська Повстанська Армія нараховувала від 100 до 200 тисяч багнетів. Але тепер українці перейшли в озброєне підпілля. Приняли іншу тактику боротьби. Існують лише маленькі загони повстанців, в склад яких входять люди, що з певних причин не можуть вернутися, так сказати б, в життя. Крім того, як наслідок війни, існують в лісах банди складені з кримінального елементу, що нічого спільного з повстанцями не мають.

— Чи Ваша організація має зв'язки з організацією Степана Бандери?

— Ні, не має. А це тому, що організація Степана Бандери не стоїть на демократичних позиціях. То є українські фашисти.

— Чи Ви маєте зв'язки з Україною?

— Так, ми маємо зв'язки з Батьківщиною. Ці зв'язки ми використовуємо для обосторожної інформації та інструктажу.

— Чи можливий переворот, або революція в ССРСР? — питає один з журналістів.

ганом. Сама УНГ в роботі політичних органів участі не бере. З'їзд осуджує всякі неправдиві чутки про те, начебто УНГ має тенденцію перетворитися в політичну партію. Постановами II-го Конгресу УНГ тільки застерегла собі право річової критики роботи державних органів. Це право в демократичних системах мають всі організації та поодинокі громадяни.

ПРИВІТАННЯ ВІД З'ІЗДУ

По закінченні всіх своїх нарад та винесенні постанов, I-й З'їзд Краєвої Команди УНГ в Німеччині найсердечніше вітає:

1. Цілий Український Народ на Батьківщині, всіх українців поза Україною в межах ССРСР та по каторгах, всіх вояків-революціонерів з озброєного підпілля України, всіх українських вояків в чужих арміях і цілу українську еміграцію та її політичні, церковні, військові і громадські організації;

2. Президента Української Народної Республіки пана Андрія, Лівницького;

3. Голову Української Національної Ради пана проф. Бориса Іваницького.

4. Прем'єр-міністра Уряду УНР пана проф. Ісаака Мазепу.

5. Міністра Військових Справ Уряду УНР пана генерал-хорунжого Миколу Капустянського.

Мюнхен, 19. серпня 1951 року

— Так, він не тільки можливий, але й неминучий. Але він може настати пізніше. Більшевицький режим ще не цілком прогнів. Навпаки він готується до опанування цілого світу своєю «світовою революцією».

— Чи Ваша організація стоїть в контакті з АБН?

— Ні, бо АБН — це організація тоталітарна, а наша демократична, АБН-ом керує Бандера.

— Чи Ваші заклиди щодо тоталітарності АБН стосуються в першу чергу українців, заступлених в цій організації?

— Так, в першу чергу, розуміється, українців, але й групи інших національностей — членів АБН — не стоять на демократичних позиціях. Там групуються ідеологічно однорідні елементи, які поборюють демократію.

— Чи Ви пересилаєте на Батьківщину також зброю?

— Ні. Ми пересилаємо тільки літературу (тут от. Бульба показує і роздає учасникам конференції найновіші летючки УНГ). Що ж стосується зброї, — продовжує Тарас Бульба-Боровець, — то її досить лишалося між нашими людьми з другої світової війни. Пізніше, якби розвинулись воєнні події, треба було б, очевидно, рукам спротиву допомагати воєнним матеріалом.

— Яким способом Ви думаєте повалити большевицький режим в ССРСР? На обличчях всіх присутніх журналістів видно велике зацікавлення.

— Вороже наставлення населення ССРСР, особливо поневолених народів і сателітів, приведе до падіння советського режиму. Але для цього потрібно довгий час, або зовнішній конфлікт з ССРСР.

Між журналістами помітний рух. Деякі нахилиються один до одного — обмінюються думками. Раптом падає вигук одного з журналістів:

— Отже — війна?

— Так, треба сказати, поставивши сміло крапку над «і» — війна! — відповідає Тарас Бульба. В протилежному випадку комунізм опанує, поодинокі країну за країною, — цілий світ.

Пожавлення напруження скоро втихає і один з журналістів спокійним голосом дає чергове питання:

— Коли ж ССРСР, на Вашу думку, буде готовий до внутрішньої революції?

— На це питання тяжко відповісти. Покищо большевицька імперія не збирається вмірати. Навпаки, вона є в розквіті своїх сил і, як я вже сказав, знаходиться та постійно буде в наступі. Світова комуністична революція це не пропаганда, а основна ціль большевизму.

Деякі присутні журналісти вимінуються записками. Нарешті ставиться дальше питання:

— Яке ставлення Вашої організації до російських антикомуністичних організацій, як НТС і ін., і зокрема до місії Керенського в Європі?

— Російські антикомуністичні організації, якщо можна так висловитись, висять в повітрі: в Росії нема ніяких підпільних рухів спротиву. Вони є тільки на неросійських територіях (Україна, Білорусь, Прибалтика, Кавказ і т. д.). НТС — це фашистська організація. Що ж до Керенського, то ми приймаємо його приїзд до відома і бажаємо йому «добрих успіхів» — холодно додає командант УНГ.

— Чи українці готують Керенському зустріч?

— Ні. Українці з росіянами будуть політично розмовляти тільки тоді, коли росіяни всіх світоглядів зречуться своєї імперіалістичної плятформи.

Один з чужинних журналістів зазначає, що 5-й пункт нової організації Керенського гарантує повну державну суверенність всім народам Росії в демократичній федерації.

— З цим пунктом пан Керенський спізнився на цілих 30 років, — відповідає Тарас Бульба-Боровець.

Ця дотепна відповідь знову вносить пожавлення в перебіг конференції. Журналісти виразно задоволені переглядаються між собою і усміхаються.

— Сталін всіх інших російських імперіалістів — веде далі п. Бульба-Боровець — далеко перегнав в національному питанні. Його конституція такж гарантує всім націям «повну суверенність». Таку ж саму «свободу» несуть і всі інші російські концепції. Росіяни ведуть боротьбу тільки за зміну режиму, а всі інші нації ССРСР борються в першу чергу за свою державну суверенність.

Сама назва «народи Росії» — анахронізм. Хай росіяни в першу чергу визволять свій власний народ.

Олівці журналістів жваво працюють. Чергове запитання:

— Отже, Ви є проти федерації?

— Ні, ми не є проти федерації. Навпаки, ми нічого не маємо проти, коли Україна поруч з Росією, ввійде в федерацію З'єднаних Держав Європи. Ми вважаємо, що основна демократична засада — що федеруватись можуть самостійні суб'єкти міжнародного права — дійсна також і для Східної Європи, а не тільки для Заходу. Наше гасло: Перше суверенність держав, потім розмови про ту чи іншу федерацію.

— З ким же ваші антикомуністичні організації співпрацюють там і тут, коли ви не співпрацюєте з найбільшим російським народом?

— Російський народ не є найбільшим. В самому СРСР він уявляє меншину 70:130 мільйонів неросіян. Плюс майже 100.000.000 європейських сателітів і плюс понад 400.000.000 китайського сателіта. Ми маємо дружні відносини з білорусами, балтійцями, кавказькими народами та тюрками. Це й є наші головні союзники проти більшовизму по тій стороні залізної заслони. Координація дії цих всіх внутрішніх ворогів більшовизму є дуже тяжка, але вона послідовно реалізується в підпіллі на місцях вдома.

— Від якого часу Ви в Німеччині? — падає нове питання.

Отаман Бульба оповідає про повстанську боротьбу України проти двох окупантів в 1941-44 рр., про свої переговори з німцями в листопаді 1943 р. та ув'язнення в гітлерівському концеті в грудні 1943 року.

— Яка Ваша соціальна програма для України?

На це питання от. Бульба коротко заявляє, що УНГ — організація військово-революційна, а не політична партія і своєї соціальної програми не виставляє, а бореться за програму Державного Центру України на екзилі. Програма цього Державного Центру є: 1) відбудова суверенної української республіки; 2) заведення в свій суверенній державі демократичного ладу; 3) ліквідація більшовицької системи колгоспів та монопольного державного суперкапіталізму і свобода приватної власності, але

без реставрації поміщицтва та безконтрольного великого капіталу. Докладніше може поінформувати про політику Державного Центру присутній на залі член Української Національної Ради п. редактор Микола Лівіцький.

На прохання кореспондентів п. М. Лівіцький дав детальнішу інформацію про роботу Уряду Української Республіки від 1917 р. та його демократичне законодавство й соціальну програму, яка менш-більш нагадує соціальну програму західно-європейських демократичних країн. Він пояснив як уряд демократичної Української Республіки та його армія під командою Головного Отамана Симона Петлюри аж до 1921 р. боролась проти більшовизму, а потім перейшли в азіяль. В 1948 році на еміграції, базуючись на традиціях Державного Центру, покликано до життя вільний передпарламент Національну Раду. Подав, які партії входять і які не входять в склад Національної Ради. Повідомив про те, що наш Державний Центр розписав на еміграції «Позичку Визволення України», яка має забезпечувати Державний Центр від нікого незалежними фінансовими засобами на визвольну боротьбу. На еміграції перебуває понад 2 міль. українців.

Справа внутрішньої позички викликала в кореспондентів велике зацікавлення і признання для високої політичної дозрілості української еміграції. Це є явна моральна протилежність до російської еміграції, яка постійно гониться за чужими фондами і каламутить воду своєю реакційно-імперіалістичною постановою за чужі гроші. Однак все це їм нічого не допоможе. Революції робляться не золотом, а новими прогресивними ідеалами.

На цьому пресова конференція була закінчена. Вона мала дуже жвавий перебіг і тривала шістьох годин. (шк)

Від Редакції: Докладний перебіг пресової конференції подаємо з тих причин, що деякі пресові агентства неправдиво подали деякі відповіді от. Т. Бульби-Боровця на задавані йому питання. Зокрема агентством «Ройтер» неправдиво подана відповідь на питання про кількість повстатців на Україні. З цієї відповіді взято тільки закінчення, яке стосувалось кримінальних банд, що нічого спільного з повстанцями не мають, а все те, що стосується повстанських загонів — не подане.

»Домік на Невском Проспекте«

Шпигунська школа в Ленінграді

В Ленінграді на «Невском Проспекте» є мало помітний будинок в якому підготовляють керівників советських 5-пх колон. Товарищ Волков є шефом цієї школи. Як учнів туди беруть тільки дослих чоловіків стократно перевірених органами МВД.

Переступивши поріг шпигунської школи людина забуває своє ім'я. Вона дістає номер і тільки під цим номером фігурує як серед учнів так і серед учителів. На протязі всього навчання, що тягнеться коло двох років, таких учень не бачить своїх учителів. Він чує голос учителя з голосника, а перед ним стоїть мікрофон в який він дає відповіді. Приміщення де мешкають учні устатковане підслухувачами й іншими приладами і кожний учень десь і ніч знаходиться під всесторонньою обсервацією. При навчанні будь-які конспекти недозволені. Це робиться для того, щоб у випадку арешту такої людини в часі його шпигунської праці, він не мав жодних компромітуючих записок. Він мусить все лише запам'ятовувати і ні в якому разі не записувати.

Крім багатьох чужих мов, шпигунів навчають відмінно володіти всякою зброєю, вміння малювати мапи, знати добре географію і топографію, володіти абеткою Морзе, кодами. Крім того такого учня навчають техніці відмикання сейфів, маскуванню слідів при подібних операціях, Джиу-Джицу і взагалі всьому, що такому агенту може бути потрібне при його праці.

Поруч з цим існує спеціальне навчання окремо для кожного учня в залежності від того до якої країни шпигуном він призначений. Тут учень вивчає все, що стосується тієї країни, до найменших дрібниць включно. Наприклад призначений до США агент мусить не тільки говорити діалектом міста звідкіля він «походить» чи знати

все, що стосується того міста і цілої країни. Він мусить також вмінти курити цигарку як американець і як американець вильовувати каугуму. Взагалі він мусить знати всяку дрібничку, яка б могла навести на підозріння, що він чужинець.

Після відмінного засвоєння всіх цих вимог, кожний учень проходить ще спеціальну школу, де він вивчає автомобільний і взагалі моторовий фахи, парашутну справу, різні спортові фахи, будівництво літаків, техніку фальшування банкнотів і документів і т. д. Лише після цього і ще одної суворой перевірки органами МВД, така людина висилається як агент з певними завданнями до призначеної країни.

Як бачимо підготовка еліти советської агентури є настільки всестороння і фахова, що ці агенти є дуже небезпечними і боротись з ними дуже тяжко. Тут треба додати, що ці агенти не є тільки агентами військової розвідки. Вони є також агентами промисловими, закулісними керівниками компартій у всіх країнах світу і т. д.

Видає Головна Команда

Української Національної Гвардії

Редагує Колегія

Листи спрямовувати на адресу:

A. Hrychenko, Augsburg 3, Postfach 15, US Zone Germany